

**Consolatio Desperantium, Seu Conciones De Magna Dei
erga Peccatores serio poenitentes, comitate**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1617

I. Ivxta Textvm Graecvm Pater vidit & agnouit filium, quamuis eum tria ab
hac agnitione impedire potuissent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56142](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56142)

IVXTA TEXTVM GRAECVM

*Pater vidit & agnouit filium, quamuis
eum tria ab hac agnitione impedire
potuissent.*

Beneuoli Auditores, in posterum nostra concio
vix aliud quam amorem sonabit, amorem in-
quam non illicitum & concupiscentiae, sed amo-
rem amicitiae, amorem naturalem, amorem virtuo-
sum, inuentionem Veneris, sed illius quae Vrania seu
caelestis cognominatur, quae significat amorem purum
& sincerum ab omni immunditia corporali alienissi-
mam, qualem debemus Deo, Parentibus, Patriae,
Probis & virtute praeditis, benefactoribus nostris,
Parentes vicissim prolibus & coniugati suis confor-
tibus: Ac primum quidem agetur de amicis aspecti-
bus omnis amoris praecursoribus, *Vidit illum Pater
ipsum*: Secundò de Passionibus & compassionibus a-
morosis illorum aspectuum effectis primis, *Et miseri-
cordiam mosus est*: Tertio de occursum amantium, *Et ac-
currrens*: vt ad succinum palea aut ad adamantem fer-
rum. Quarto, de strictis & gratulatorijs amplexibus.
Cecidit super collum eius: Quintò amicis & duplicatis
basijs & suauijs, *& osculatus est eum*: Sextò de opulen-
tis donis, vestibus, annulis, calceis, &c. Vltimò deni-
que de nuptiali epulo, Sambucis, Cytharis, omnique
musica Symphonia. Vix nunquam reor materiam ad-
eò iucundam & hilarem, tam secundum litteralem
quam allegoricum & moralem sensum, auribus ex-
cepistis, vt nunc vtrunque intelligitis, & porro Deo
adiuuante in singulis clarius perspicietis. Nā *plexus* *Verriem.*
ille & osculum pietatis paterna, quid non habet gratia, dul-
cedimus? Quid non felicissimi gaudij: quid non sanctissima
voluptatis? Sed suo ordine ad singula procedemus.

Hodie solum de illo benignissimo Patri aspectu &
inuenta dicemus: *Vidit illum Pater ipsum*. Vidit illum?

an nihil præterea? imo & agnouit eum, non tantum in generali vt hominem, sed particulariter etiam vt miserum, ait enim textus, vidit & misericordia motus est, nam misericordia cognitionem miseri supponit, sicut amor notitiam amabilis: imo etiam particularius vidit & agnouit filium suum; nam eo conspecto mox accurrat, si autem extraneum putasset, aut ipsum aduentantem expectasset, aut saltem tardo gressu & maturitate senis digno ei obviam processisset, & accurrens, diligenter autem hic notanda est vox græca *ἴδω* quæ non solum videre sed etiam cognoscere & intelligere significat, quasi dicat. Vidit & cognouit illum Pater. O senem! quomodo tam probe eum agnoscis: Nam tria impedimēta meo quid em iudicio sunt quæ hanc notitiam ei excutere potuissent.

Primo, Magna distantia: *Cum adhuc longè esset.* Visio enim debitum spatium inter oculum & rem visam prærequirit, ita vt neq; nimis longè recedat, neq; nimis ipsi potentia visua applicetur: sic enim neque vnum coronatum aureum videre valeo se ipsi oculo superimponatur aut plus iusto approximeretur; & quæ parum ex Breuiario meo legere potero si illud ad nasum admouero, quam si à me longitudine vnus hastæ distet. Adde hunc senem iam totum canum sine dubio visum, debilitatum habuisse, ita vt cum decrepito Isaaco non potuerit à longè tam acutè cognoscere miserum Iacobum prout iuuenis facere solebat. Prouecta autem ætatis ipsum fuisse vel ex eo colligis quod iunior eius filius ad illam ætatem iam diu peruenerat, vt dissiparet substantiam suam cum meretricibus: & tamen agnouit ipsum à longè cum adictum vnus scelopeti, vt diximus, fortè abisset.

Secundo ornatu & vestitu ipsius Prodigii, qui totaliter erat immutatus: erat enim vestitus & planè contrarius illi quem gestare consueuerat. Abierat vt suspicari licet sublimis in equo seu Siculo, seu Hispanico, seu Neapolitano, instar alicuius S. Georgii, & cristam plumeam contorquens, & in varios gressus equum

equum
passu,
decor
Dama
quasi
uirer
lach
locan
gros
arte c
que vl
bonari
nex re
Dei iu
passus
cordul
gentei
Phrygi
gis, lin
ligno
caligis
etiam
fectis.
Qua
tris su
Quom
Rex la
garius
posuit
Coryd
quam
modus
drus i
est,
Pelope
dere in
Sauler
cere pe
eum A

equum circumagens : Redit autem tardo lentoque
 passu, nihil in manu præter scipionem aut virgulam
 decorticatam tenens. Abierat totus holoserico &
 Damasceno serico simbrijs aureis vndique ornato
 quasi oneratus, vt amoribus suis commodius deser-
 ueret: sed redit, Deus nouit qualiter, forte vt simu-
 lachra illa, quæ abigendis aubus, in segetibus col-
 locantur, aut sicut mola quotidie ventis exposita;
 grossiore scilicet tela vndique perforata, absque vlla
 arte cõposita penula, quæ vix cura contingeret; abs-
 que vllõ linteõ indusio, aut si ei illud superfuerit, car-
 bonario Leodiensi nigrius erat, & rudi sacco quam li-
 neæ telæ similius, si non cilicio. Et merito hæc iusto
 Dei iudicio pro pompis & vanitatibus præteritis

Isai. 5.

Et erit pro fascia pectorali cilicium : Cinctus
 cordula aliqua varijs nodis astricta loco cinguli ar-
 gentei aut deaurati, sumptuosè acupicti & opere
 Phrygio elaborati. *Et erit pro zona funiculus*. sine cali-
 gis, sine calceis, nisi forte detrिता aliqua habuerit ex
 ligno calopodia, amissis iam diu femoralibus &
 caligis bysiniis, acupictis & rugatis, deperditis
 etiam calceis ex corio Hispanico artificioso con-
 fectis.

Quam pauper redijt, qui diues abscesserat de tota pa-
tris substantia calceamenta in pedibus non reperiât.

Quomodo ergo vt filius à Patre agnosci potuit? Si
 Rex latet, si Codrus aliquis capitur & tanquam gre-
 garius miles interficitur, mox ac regia vestimenta de-
 posuit & rusticũ sagum induit. E contrario, si quidam
 Corydon paludamento regio ornatus tam in theatro
 quam in curia, aut inter plebem repræsentet, quis
 modus ipsum internoscendi erit? maximè si Co-
 drus ille Atheniensium Rex, à quo Prouerbiũ
 est, Codro nobilior, cum lixis & calonibus
 Peloponensium, vt quiuis scurra de triuio conten-
 dere incipiat. Quomodo misera Phitonissa Regem
 Saulem mutato habitu de futuris sciscitatem agnos-
 cere poterat? Non enim omnes Prophetæ erant vt
 eum Ahix personatæ vxori Ieroboam dicerent:

*Petrus
 Rauin.*

1. Reg. vii.

E 2 Ingrede

3. Reg. 14. *Ingrederet uxor Ieroboam, quare aliam se esse simulat? Neque sancti Martini, qui Diabolum in Angelum lucis & magnificum Regem transformatum mox agnouit*

Breuiar. *Rom. 11.* *Novembr.* *Benedicti qui Armigerum Totilæ sub Regio scemate & comitatu ad te missum, & Regem se simulantem, ut spiritum Propheticum sancti viri de quo fama increbruerat exploraret, mox deprehendit, & arguendo*

Breuiar. *Rom. 2.1.* *Martij.* *Ex l. 2.* *Dialog.* *Greg.* *dixit: Depone fili, depone quod geris, nam tuum non est. Quomodo decrepitus hic senex filium suum ita mutatum & personatum à longe videre & agnoscere potuit? interim tamen verum est, Vidit & cognouit eum Pater ipsius.*

Isa. 3. Tertiò, totius corporis alia quam fuerat constitutio: qui enim abierat delicatè nutritus, bono abdomine nonnihil grauatus, vultu nepotico, crassus & pinguis, nec peius quam vitulus ille de quo postea audiemus, saginatus: redijt carne & musculis priuatus, sola pelle ossa contegente, squallidus, pallidus, deformis, vultu contracto, rugato & decolorato, oculis introrsum reclusis instar Lazari quatruiduani de sepulchro prodeuntis, habens pro *crispante crine caluicium*, quod ex paupertate, fame, & morbo gallico contraxerat, & forte vnà barbam euulserat; & quis dubitet cum prostribus assiduus tam diligenter meretrices sectatus sit, & promiscuæ ac vagæ Veneri deditus fuerit, *Dissipauit substantiã suã cum meretricibus*. Scabies dorsum corroserat; nasum, labia, dentes & vngues ficus seu lues venerea penè exederat; renes aded absumperat ut corpus suum vix traheret, terram sicut ciliernium & arcus tensus incuruus prospectaret; Ille inquam qui agilis & erectus abierat: Hi enim effectus genuina filia lepræ seu Elephantia, & viduae infallibiles luxuriæ sunt. Parcite Auditores si auribus vestris non parciam, si rem vt se habet narrem: optarem enim iunioribus qui eandem cum Prodigio lemitam decurrunt, & easdem feras consecretantur, timorem aliquem incurere, ne in similem aliquando prædam

dam incidant. Redijt plorans, eiulans, lachrymans, nō iam à pluuiā, sed lachrymis, imo mucō & catarris ex femiroso naso effluentibus madidus: Redijt denique totus transfiguratus nō in angelum lucis, sed tenebrarum: transfiguratus non tali transfiguratione quali Christus in monte Thabor, cum Resplenduit facies eius sicut sol; vestimenta autem eius alba sicut nix: Sed altera, quę scabrum, scabiosum & squalidum reddebat remonstrum aliquod exterum, aut Inferis rediuiua vmbra videretur.

Matt. 17.

Hei mihi qualis erat? quantum mutatus ab illo Hectorē, qui rediit exuuias indutus Achillei, Vel Danaum Phrygios iaculatus puppibus ignes? Squalentem barbā, & concretos imbre capillos? Tuberāq; illa gerens, qua circum plurima porcos Accipit, pulsante & non pascente magistro. Faxit Deus vt secundum animam adeo transmutetur de malo in bonum, sicuti secundum corpus de bono in malum transmutatus erat, Amen Amen.

Virgil.
Æneid. 2.
* al. san
guine cri-
mes.
* al. Vul-
neraque.
* al. mu-
ros.
* al. Pa-
trios.

Quomodo ergo potuit bonus ille senex filium suum quem vix videbat & misere transformatus erat pro filio suo agnoscere: Non erat aspectus, neque decore Inglorius inter filios hominum: Dubium itaque non est quin animo multa voluerit Pater, & sapius Est & non est inter se commutarit, sed tandem tamen Vidit & agnouit eum Pater ipsius; & quidem prius quam filius Patrem vidisset & agnouisset.

Sed quomodo possibile id fuit? Dicam Auditores: Natura Amor & Pietas multis & clare tuentibus oculis prospiciunt:

Quid non videt amor? primi vidistis amantes. Oculi ipsi tot sunt quot Argo centeni & milleni, linceis clariotes: omnia vident etiam si paries septem pedes spissus interiaceat: nihil eos moratur assumpta persona, nil habitus vestium aut corporis constitutio immutata. Instar Aprorum longissimē suorum minimos gemitus exaudiunt: naribus illorum eleuatis & apertis exactior olfactus inest, quam odora canum vultus; halitu suo à longe quod quærunt percipiunt.

Amor facit vt vitulum ex sua quiritatione agnoscat vacca, agnum ex balatu ouis, quantumcunque absint & magno gregi permisceantur. Amorem cæcum & oculos ligatum pingat qui volet; ego eum cæcum interdum, interdum oculatissimum dico: cæcum quia interdum in electione melioris errat,

Prop. l. 2.

Eleg. 14.

Scilicet insano nemo in amore videt.

Oculatum autem quia à longe quod amat videt, & ad obtinendum finem media prouidet. Inest enim parentibus nescio virtus naturalis in interiore forte motu sanguinis aut cordis alteratione consistens, qua proles suas quantumcunque deformatas & immutatas multo facilius quam alij agnoscant: & sic hunc Patrem filium suum Prodigum malè vestitum & mira metamorphosi transfiguratum, à longè ante reliquos vidisse & agnouisse dicamus.

II.

DEVM MVLTOS OCVLOS CLARE

videntes habere: & quantum profit hoc credere & frequenti meditatione ruminare.

HÆc omnia dicta sunt vt cognoscamus Deum plures oculos habere, eosq; admodum claros & acutum videntes, aut potius quod sit totus oculus; nam vt inquit August. ep. 36. *Deus totus oculus est, quia omnia videt; totus manus est, quia omnia operatur; totus pes est, quia ubique est.* Narrant fabulæ à zeotypha Iunone, ne Ioui amplius subseruiter Io, adhibitum ei fuisse custodem Argum centoculum:

*Ouid. l. 1.
Metam.*

Centum luminibus cinctum caput Argus habebat, quorum nonaginta octo semper vigilabant & custodiæ intendebant, duobus tantum alternatim quiescentibus, nam:

Suis vicibus capiebant bina quietem.

Sed certè noster Deus pluribus & vigilantioribus oculis nos, & nostra, vndiq; & ab omni parte intuetur

Confit.